

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204944
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8613204944.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudkyň JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, právne zastúpený JUDr. Petrom Škerlíkom, advokátom so sídlom J. Ťatliaka č. 2051/8, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému U. I., nar. X.X.XXXX, bytom D. XXX/X, XXX XX F., právne zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o návrhu žalovaného na obnovu konania vo veci Okresného súdu Svidník sp.zn. 6Ro/92/2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 7C/285/2013-155 zo dňa 29.11.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalovaný sa podaným návrhom zo dňa 19.8.2013 domáhal povolenia obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a), e) Občianskeho súdneho poriadku v právnej veci pôvodného konania žalobcu Slovak Telekom, a.s. Bratislava proti žalovanému o zaplatenie 578,85 eura s prísl. vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 6Ro/92/2011. Súd prvej inštancie poukázal na skutkové okolnosti danej veci, ktoré uviedol žalovaný v podanom návrhu, s tým, že podaním zo dňa 4.9.2018 žalovaný vzal návrh na obnovu konania v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Navrhol nepriznať žalobcovi náhradu trov konania s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa vyplývajúce z ust. § 257 Civilného sporového poriadku. Samostatným podaním zo dňa 3.10.2018 žalovaný oznámil, že je invalidným dôchodcom, poberá invalidný dôchodok vo výške 306,40 eura, pričom z tejto sumy mu je zrážaná zrážka vo výške 33,77 eura, a preto mu je vyplácaná suma invalidného dôchodku vo výške 272,63 eura. Iný príjem nemá. Žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou a deťmi v 2-izbovom byte, kde spolu býva 10 ľudí. Na náklady za bývanie prispieva 70,- eur. Jeho manželka R. I. nepoberá žiadnu mzdu, nie je evidovaná ako nezamestnaná a poberá len rodinné prídavky na mal. O. vo výške 22,- eur mesačne. Platí mesačnú splátku vo výške 60,- eur spoločnosti CETELEM, ktorú bude splácať počas 4 rokov. Nevlastní žiadny hnutel'ny, ani nehnuteľný majetok významnejšej hodnoty. Žalobca sa k späťvzatiu žaloby nevyjadril.

Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 146 ods. 1, § 145 ods. 1, § 144 Civilného sporového poriadku a z dôvodu späťvzatia žaloby konanie zastavil.

Ďalej citoval ust. § 262 ods. 1, § 257, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku a uviedol, že v sporovom konaní sa na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania pri jeho zastavení aplikuje zásada procesného zavinenia zastavenia konania vyplývajúca z ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie s poukazom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa žalobcovi

náhradu trov konania nepriznal s tým, že zohľadnil sociálne, majetkové a príjmové pomery žalovaného, na ktoré poukázal. Na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 257 Civilného sporového poriadku a žalobcovi nárok na náhradu trov nepriznal.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie právny zástupca žalobcu. Namietal nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov konania. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, ak na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 257 Civilného sporového poriadku. Uvedená aplikácia ustanovenia má podľa ustálenej judikatúry sa aplikovať iba v prípade, ak mala strana plný úspech a vždy sa jedná o výnimočný charakter. Poukázal na skutkové okolnosti danej veci a uviedol, že žalovaný podal návrh na obnovu konania po vyše 2 rokoch od právoplatnosti platobného rozkazu s tým, že priznané plnenie na základe platobného rozkazu nezaplatil, lebo nemal peniaze, čím nepriamo priznal nárok. Žaloba bola vzatá späť po tom, ako rozhodol najvyšší súd, z ktorého rozhodnutia je zrejmé, že na podanie návrhu na obnovu konania neboli splnené podmienky a konanie pred prvoinštančným, ako aj odvolacím súdom je postihnuté vadou zmätočnosti. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania bez toho, že by sa žalobca mal možnosť oboznámiť s písomným podaním zo dňa 3.10.2018, na ktoré poukázal v odôvodnení rozhodnutia. Poukázal na čl. 46 ods. 1 ústavy, § 20 Zákona o advokácii, ako aj ust. § 89 ods. 1 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že uviedol, že žalobca nebol navrhovateľom konania. Od počiatku sa bránil a súdom preukazoval, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, čo nakoniec zdôvodnil až Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 2Cdo/28/2017 z 31.10.2017. Len sociálne dôvody nemôžu byť dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania, zvlášť, ak žalovaný nemal dôvod na podávanie žaloby. Konaním žalovaného vznikli žalobcovi trovy, ktoré žalobca je povinný uhradiť svojmu právnomu zástupcovi. Napadnuté rozhodnutie považoval za účelové a arbitrárne. Navrhol zmeniť napadnutý výrok o trovách konania a uložiť žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia s tým, že náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil. Súčasťou podaného odvolania je stanovisko žalobcu k späťvzatiu žaloby, ako aj špecifikácia výšky trov konania a trov právneho zastúpenia (č.l. 161-162 spisu). Trovy konania vyčíslil celkom v sume 1.331,38 eura.

3. Právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení k odvolaniu opätovne poukázal na sociálne a majetkové pomery žalovaného s tým, že nepovažoval za správne konštatovanie žalobcu, podľa ktorého mal žalovaný využiť právnu pomoc Centra právnej pomoci a nie advokáta. Práve po zohľadnení nepriaznivých sociálnych pomerov žalovaného mu advokát poskytol právne služby pro bono. Navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie vo výroku o nepriznaní nároku na náhradu trov konania.

4. Právny zástupca žalobcu v rámci odvolacej repliky poukázal na svoje vyjadrenie uvedené v podanom odvolaní. Trval na priznaní náhrady trov konania žalobcovi v rozsahu 100 %. Poukázal na to, že aplikácia ust. § 257 Civilného sporového poriadku prichádza do úvahy v prípadoch charakteristických sociálnym aspektom vtedy, keď povinná strana nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila. Uvedený právny názor vyplýva z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. ÚS 563/2011-14 zo dňa 8.12.2011. Aj z rozhodovacej praxe súdu vyplýva, že nepriznanie náhrady trov sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči úspešnej strane sporu a tiež nesmie odporovať dobrým mravom. Aplikácia ust. § 257 Civilného sporového poriadku nie je založená na svojvôli súdu, ale najmä na riadnom zhodnotení všetkých známych skutočností, ktoré mali vplyv na začatie konania, jeho priebeh a výsledky. Vo vzťahu k poskytnutiu právnych služieb pro bono právny zástupca žalobcu uviedol, že „žalovaný si zhodou okolností zvolil ako svojho právneho zástupcu toho istého zástupcu z radov advokátov, ktorý ešte v júli 2011 ako zástupca HOOS vstúpil do právoplatne skončeného konania“. Trval na podanom odvolaní. Navrhol napadnutý výrok zmeniť a žalovaného zaviazat' povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % vrátane trov právneho zastúpenia.

Právny zástupca žalovaného v rámci odvolacej dupliky zotrval na svojom stanovisku s tým, že doplnil, že žalobca je telekomunikačným operátorom, pre ktorého spor finančne je zanedbateľný, čo nemožno konštatovať v prípade žalovaného. Navrhol potvrdiť napadnuté uznesenie.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2017 v znení neskorších predpisov, ďalej len CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z

ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie právneho zástupcu žalobcu proti výroku o trovách konania nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj uplatnenými odvolacími námietkami proti výroku o nepriznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne postupoval, ak pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval vzhľadom na späťvzatie návrhu žalovaného na obnovu konania zásadu zodpovednosti za zavinenie vyplývajúcu z ust. § 256 ods. 1 CSP s tým, že z dôvodov hodných osobitného zreteľa a vzhľadom na výnimočný charakter následne žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Na strane žalovaného správne zohľadnil jeho sociálne a majetkové pomery. Z obsahu spisu je nepochybné, že žalovaný je invalidným dôchodcom, ktorý poberá vo výške 306,40 eura, z ktorého je zrážaná mesačne suma 33,77 eura, a preto mu je vyplácané mesačne 272,63 eura. Uvedenú skutočnosť žalovaný preukázal listinným dôkazom týkajúcim sa zrážky zo mzdy (č.l. 145 spisu). V rámci odvolacieho konania boli preverené sociálne a majetkové pomery žalovaného, ktoré boli preukázané aj predloženými listinnými dôkazmi, a to rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. XXXXXXXXXXXX z 29.11.2018 (č.l. 211 spisu), z ktorého vyplýva, že žalovaný je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 314,40 eura od 1.1.2019, ďalej z predložených listinných dôkazov vyplýva, že je od roku 2005 občanom s ťažkým zdravotným postihnutím. Býva v spoločnej domácnosti so synom X. a dcérou O. v 2-izbovom byte. Na byt prispieva sumou 70,- eur mesačne.

6. Ust. § 257 CSP predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok v spore vyplývajúcej z ust. § 255 CSP, ako aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie vyplývajúcej z ust. § 256 ods. 1 CSP. Nejedná sa o ustanovenie, ktoré by zakladalo jeho voľnú možnosť aplikácie, ale o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihladiť (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2MCdo/17/2019, sp.zn. 5Cdo/67/2010, sp.zn. 3MCdo/46/2012). Uvedené ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, t.j. na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ sa jedná o vedenie sporu a jeho výsledok.

V danom prípade je pravdou, že len sociálne a majetkové pomery, ktoré na strane žalovaného nie sú priaznivé, nemôžu byť dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania úspešnej strane alebo strane, ktorá procesne nezavinila zastavenie konania, avšak odvolací súd s prihliadnutím na postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, výšku jeho príjmu, ako aj výšku uplatnenej náhrady trov konania právny zástupcom žalobcu podľa jeho vyčíslenia 1.331,38 eura (č.l. 162 spisu) považoval za spravodlivé pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania aplikovať ust. § 257 CSP.

7. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku týkajúcu arbitrážnosti napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu, napadnuté rozhodnutie spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 236 CSP primerane vo vzťahu k odôvodneniu uznesenia.

8. K tvrdeniu právneho zástupcu žalobcu týkajúceho sa uvedenia súdom prvej inštancie, že žalobca sa nevyjadril k späťvzatiu žaloby, odvolací súd uvádza, že je pravdou, že vyjadrenie k späťvzatiu žaloby nebolo súčasťou spisu. Súčasťou podaného odvolania bolo predložené aj stanovisko právneho zástupcu žalobcu k späťvzatiu návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj k nožnej aplikácii ust. § 257 CSP. Len nesprávnym uvedením tejto skutočnosti nebolo možné považovať odvolanie právneho zástupcu žalobcu za dôvodné vo vzťahu k nožnej aplikácii ust. § 257 CSP, ako aj k nepredloženiu stanoviska k späťvzatiu návrhu na povolenie obnovy konania. Uplatnená odvolacia námietka preto nebola opodstatnená.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalovaného v odvolacom konaní vyplývajúcou z ust. § 255 ods. 1 CSP. Právny zástupca žalobcu si trovy odvolacieho konania neuplatnil. Z obsahu spisu trovy odvolacieho konania žalovanému nevyplývajú. Odvolací súd v súlade s princípom procesnej ekonomie vyplývajúcej z čl. 17 Základných princípov CSP v spojení s čl. 4 ods. 2 Základných princípov CSP žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v záujme rozumného usporiadania procesných nárokov strán sporu.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.